

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/54/2015
Identifikačné číslo spisu:	3114011114
Dátum vydania rozhodnutia:	22.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3114011114.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Petra Hatalu na neverejnom zasadnutí konanom 22. októbra 2015 v Bratislave, v trestnej veci obvineného D. D. a spol. pre pokus trestného činu zločinu ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 14 ods. 1, § 20 k § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného D. D. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To 166/2014, z 9. decembra 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného D. D. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 4T 60/2014, zo 6. októbra 2014 boli obvinení E. E. a D. D. uznaní vinnými z pokusu trestného činu zločinu ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 14 ods. 1, § 20 k § 155 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinu výtržníctva v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výroku prvostupňového rozsudku.

Obvinenému E. E. bol uložený trest odňatia slobody podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. vo výmere 6 rokov, obvinenému D. D. podľa tých istých ustanovení Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 roky. Obidvoch obvinených súd pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvineným solidárne uhradiť Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Bratislava škodu v sume 3 057,02 €.

Poškodeného T. G. s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie vo veciach občiansko-právnych.

Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie obvinení. Krajský súd v Trenčíne uznesením, sp. zn. 23To 166/2014, z 9. decembra 2014 podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvinených zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu podal dovolanie obvinený z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por.

V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že odvolací súd sa dôvodmi odvolania obvineného D. D. zaoberal iba okrajovo. Rozhodnutie druhostupňového súdu nie je dostatočne odôvodnené a odporuje si v jednotlivých častiach odôvodnenia. Súd nesprávne vyhodnotil existenciu poľahčujúcej okolnosti u obvineného - priznanie k spáchanému skutku a jeho oľutovanie. Prvostupňový súd pochybil, keď mu neumožnil urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. por. napriek tomu, že to požadoval. Týmto postupom súdu došlo k porušeniu práva na obhajobu a práva na spravodlivý proces. Poukázal na rozdielnu prax na jednotlivých súdoch Slovenskej republiky, pretože niektoré súdy prijímajú vyhlásenie v ktorejkoľvek fáze konania.

V ďalšej časti dovolania poukázal na rozdielne tvrdenia v niektorých častiach prvostupňového rozsudku, ktoré sú v rozpore s uvedeným skutkom vo výroku rozsudku.

Namietal postup hodnotenia znaleckých posudkov. Tým došlo k porušeniu zásady „in dubio pro reo“. V zmysle tejto zásady nevyhodnotil v jeho prospech znalecký posudok MUDr. Ridoška, ktorý je pre neho priaznivejší. Nebolo preukázané, že mal úmysel spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví. Súd mali vyhodnotiť konanie každého páchatel'a samostatne s ohľadom na intenzitu útoku, verbálny prejav účastníkov, na skutočnosť, že on vlastne spoluobvinenému E. v ďalšom pokračovaní útokov nakoniec zamedzil a zabránil.

Súd nesprávne kvalifikovali jeho konanie, nemal v úmysle spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví a jeho konanie malo byť kvalifikované podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., prípadne § 157 Tr. zák. On bol osobou, ktorá zabránila pokračovaniu v útočení spoluobvineného a mimo letnej terasy poškodeného nenapadol a neudrel.

Navrhol, aby najvyšší súd z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. zák., konštatoval porušenie zákona v jeho neprospech, zrušil rozhodnutie konajúcich súdov a prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Navrhol, aby dovolací súd neodkladne rozhodol o prerušení výkonu trestu odňatia slobody až do rozhodnutia o podanom dovolaní.

Strany konania sa k dovolaniu nevyjadřili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preštudovaní spisového materiálu dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia;

správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení. Neslúži teda k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže skúmať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. najvyšší súd uvádza, že právo na obhajobu patrí k základným atribútom spravodlivého procesu, zabezpečuje rovnosť zbraní medzi obvineným na jednej strane a prokurátora na druhej strane. Právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu.

Zákon pre uplatnenie dovolacieho dôvodu predpokladá len zásadné porušenie práva na obhajobu (teda nie každé porušenie práva na obhajobu).

Porušenie práva na obhajobu podľa obvineného spočíva v tom, že mu nebolo umožnené postupovať v súlade s ustanovením § 257 Tr. por. S týmito skutočnosťami sa vysporiadal prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia a potom, čo v odvolaní obvinený namietal porušenie jeho práv v tom istom rozsahu, ako v dovolaní aj druhostupňový súd. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s odôvodnením obidvoch rozhodnutí. Na margo skutočností uvedených v dovolaní uvádza, že zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 28. augusta 2014 vyplýva, že obvinený D. D. bol riadne poučený tak, ako to vyžaduje Trestný poriadok osobitne podľa ustanovení § 257 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Tr. por. Vyhlásil, že poučeniu porozumel. Urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c/ a uviedol, že nepopiera spáchanie skutku, ale súčasne namieta právnu kvalifikáciu žalovaného skutku v zmysle obžaloby. Súd uznesením rozhodol, že vyhlásenie obvineného neprijíma. Uvedeným postupom boli splnené všetky zákonné podmienky stanovené v § 257 Tr. por. Najvyšší súd poznamenáva, že súd pri postupe podľa § 257 ods. 6, ods. 7 Tr. por. nemusí obligatórne rozhodnúť o prijatí vyhlásenia obvineného. Súd pri rozhodovaní musí brať do úvahy aj ďalšie skutočnosti, ktoré majú súvis so skutkovými zisteniami a na ňom je rozhodnutie o nevyhnutnosti kontradiktórneho hlavného pojednávania a môže rozhodnúť preto aj tak, že vyhlásenie neprijíma, ako to bolo aj v tomto prípade. Skutočnosti, že neboli akceptované ďalšie návrhy obvineného na vyhlásene podľa § 257 Tr. por. takisto nezakladajú dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

V ďalšej časti odôvodnenia uvádza obvinený skutočnosti, ktoré by podľa obvineného mohli naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Poukazuje na niektoré časti odôvodnenia prvostupňového rozsudku, ktoré by podľa neho mohli byť dôvodom na to, aby súdy jeho konanie nekvalifikovali podľa ustanovenia § 155 Tr. zák., ale aby jeho konanie bolo kvalifikované podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., prípadne § 157 Tr. zák. Uvádza v odôvodnení prvostupňového rozsudku jednotlivé vety, ktoré svedčia o tom, že na poškodeného viac útočil spoluobvinený E. ako on. Poukazuje na rozporné tvrdenia v odôvodnení rozhodnutia, ktoré sú v jeho neprospech. V odôvodnení dovolania poukazuje na rozpory v znaleckých posudkoch MUDr. Krajčoviča a MUDr. Ridoška, a takisto vyslovuje názor, že súd mal rozpory v znaleckých posudkoch vyhodnotiť inak v jeho prospech.

Uvedené skutočnosti sú námietkami voči skutkovým zisteniam a hodnoteniu dôkazov, čo v dovolacom konaní nie je možné, ako to už bolo konštatované v predchádzajúcej časti tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na konštatované skutočnosti krajský súd vyhodnotil dovolanie obvineného ako nedôvodné a podľa § 382 písm. c/ Tr. por. ho odmietol. O prerušení výkonu trestu odňatia slobody najvyšší súd s poukazom na rozhodnutie v neprospech obvineného nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.